

ศิลปะการแสดง

เส้นทางสู่ภาคการแสดงโรงมีกุบ้าซีพ

ของหนังตะลุงนหรดูภิออกหดรธรนราฯ

รศ.วินด คำครี

จันทร์แก้ว

ประวิง

ประทิน

ล้อม

ประยุร

ปล่อง

ทวี

บริชา

จำเนียร

เคล้าน้อย

ความนำ

หนังตะลุงเป็นครุภารกิจกรรมรำ จำนวน ๑๐ ตอน ที่คัดสรรมาศึกษาตั้งแต่ช่วงปี ๒๔๕๗-๒๕๒๗ ถ้วนแต่เป็นผู้ประสานความสำเร็จในวิชาชีพศิลปะปัจจุบันหนังตะลุง มีรื่องเล่ายอดังเป็นที่นิยมชมชอบ เป็นที่ประทับใจค้ำและนองกล่ำถ่ำงานของผู้รู้มอຍ่างกว้างขวางในชั้นหัวดันครรภรนราฯ และจังหวัดอื่นๆ มีคณลักษณ์โดดเด่น เป็นที่น่าครับท่า และมีศิษยานศิษย์เป็นจำนวนมากทั้งล้วน ศิลปินเหล่านี้ ประสบความสำเร็จในวิชาชีพได้อย่างไร จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษา

เส้นทางสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ : อนุสติจากชีวิตและงานของศิลปินหนังตะลุงขั้นครุภูเมืองนครศรีธรรมราช

จากการศึกษาชีวิตและผลงานของศิลปินหนังตะลุงขั้นครุภูเมืองนครศรีธรรมราชทั้ง ๑๐ คณะ และบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแวดวงของศิลปินหนังตะลุง พบว่าเส้นทางสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของศิลปินหนังตะลุง มีปัจจัยสำคัญอย่างน้อย ๒ ประการ คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณลักษณะที่โดดเด่นของศิลปินหนังตะลุง กับปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุนส่งเสริมต่างๆ เป็นต้น กล่าวคือ

๑. คุณลักษณะที่โดดเด่นของศิลปินหนังตะลุง

หนังตะลุงขั้นครุภูเมืองนครศรีธรรมราชทั้ง ๑๐ คณะ ต่างมีลักษณะที่โดดเด่นเฉพาะตัว แต่พอจะประมวลเป็นคุณลักษณะโดยรวมของศิลปินหนังตะลุง ขั้นครุภูเมืองนี้ได้ดังนี้

๑.๑ มีวัตรปฏิบัติที่เหมาะสมและส่งงาน

ทั้งส่วนที่ปฏิบัติต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อศิษย์ และศิลปินด้วยกัน ทั้งร่วมรุ่น รุ่นก่อนและรุ่นหลัง วัตรปฏิบัติต่อผู้แต่งนิยายหนังตะลุง ต่อเจ้าภาพผู้เชิญ และผู้มีคุณูปการ

วัตรปฏิบัติต่อตนเอง ได้แก่ ความสม lokale ยึดมั่นศรัทธาในพุทธศาสนา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ครูอาจารย์ มีอารามณ์บิกาน แล้วใส มีวินัย มีสังจะ มีวิริยะอุตสาหะ มีเมตตาธรรม และมีความพอดี เป็นต้น

การครองตนเป็นคนดี มีศิลปะ มีคุณธรรม อันดึงงามตามคำสอนแห่งพุทธศาสนา เป็นอาการดีอันประเสริฐสำหรับมวลมนุษย์ แม่บุคคลเหล่านี้จะไม่พาตนออกไปสู่สังคมในลักษณะการประชารัตน์ ตนเอง โลกกิจประักษิณ์แก่ใจ โลกย่อมให้เกียรติยกย่องและเคารพนับถือ เช่นลักษณะ “ผู้ปฏิบัติธรรม” ประพฤติธรรม ย่อมได้รับอานิสงส์แห่งธรรม”

การครองตนเป็นคนดีมีศิลปะ คุณธรรม อันดึงงามตามคำสอนแห่งพุทธศาสนา และการรักษาเอกลักษณ์ศักดิ์ศรีของศิลปิน ย่อมเป็นพลวัตปัจจัยส่งเสริมให้ศิลปินหนังตะลุงคงอยู่กับชุมชนและสังคมได้อีกยาวนาน

วัตรปฏิบัติต่อครอบครัว ได้แก่ เป็น “นัตรแก้วกั้นเกศของภรรยา” และเป็น “พรหมของบุตร” เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี ทั้งการครองตน ครองคน ครองงาน เป็นต้น

ศิลปะการแสดงหนังตะลุงเป็นวิชาชีพที่สามารถทำมาหากายลึกลับในครอบครัวได้ ความพร้อมในครอบครัว นำมายังความสำเร็จและประโภชน์สูงของมวลมนุษย์

วัตรปฏิบัติต่อศิษย์และศิลปินด้วยกัน ได้แก่ การมีพรหมวิหารธรรม โดยเฉพาะการมีเมตตาธรรมสูง สามารถเป็นรั่นโพธิรั่นไทรแก่ศิษย์และศิลปินได้อย่างไม่เสื่อมคลาย เป็นต้น

วัตรปฏิบัติต่อผู้แต่งนิยายหนังตะลุง ได้แก่ การเชิดชูคุณค่าของผู้แต่งนิยายหนังตะลุงอย่างชื่นชมว่า “ผู้แต่งนิยายหนังตะลุง” มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อคณะ

หนังตะลุง ผู้แต่งนิยายหนังตะลุงช่วยให้ศิลปินหนังตะลุง มีชื่อเสียงโด่งดัง คนเหล่านี้มีคุณค่ายิ่งต่อวงการศิลปินหนังตะลุงเสมอมา

วัตรปฏิบัติต่อเจ้าภาพผู้ชุมและผู้มีอุปการะคุณได้แก่ ให้เกียรติเจ้าภาพ มีสักจะต่อเจ้าภาพเสมอ กัน ซึ่งสักดิ์ต่ออาจารย์ ต่อเจ้าภาพมากกว่าสินจ้างรางวัล หรือ อำนาจใดๆ ในส่วนของผู้ชุมให้เกียรติให้โอกาสผู้ชุม ได้เลือกเรื่องหนังหรือนิยายหนังที่ผู้ชุมอยากถู อย่างนั้น และยกย่องเกิดทุนผู้มีคุณปการอย่างจริงใจ เป็นต้น

วัตรปฏิบัติเหล่านี้เป็นเสน่ห์สำคัญที่ส่งผลให้ศิลปินหนังตะลุงชั้นครูคู่เมืองนครศรีธรรมราชประสบผลสำเร็จในวิชาชีพ

๑.๒ มีจิตวิญญาณศิลปินในสายเลือดและมีความมุ่งมั่นศรัทธาในวิชาชีพ

การมีจิตวิญญาณศิลปินในสายเลือด ผนวกกับความมุ่งมั่นใส่ใจอย่างจริงจังและจริงใจดึงแต่วัยเยาว์ เป็นเหตุปัจจัยและเป็นบริบทสำคัญอีกที่สันบสนุน ส่งเสริมให้ความสำเร็จด้านศิลปิน ความเจริญก้าวหน้า ในวิชาชีพศิลปินเกิดขึ้นได้โดยไม่ยาก การได้คัดได้ทำ ในสิ่งที่ตนเองพึงปรารถนาแม้จะจากลำบากสักเพียงใดก็ตาม นอกจากจะสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ตนเองเมื่อทำสำเร็จแล้ว ยังเป็นพลังให้สร้างสรรค์งานอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

การสนับໃไฟร์ด้วยใจรัก แม้จะมีอุปสรรคหนาหนักสักเพียงใด ก็ไม่สามารถกวนกันพลังใจไฟร์นี้ได้ และเมื่อความมุ่งมั่นจริงจัง จริงใจได้เป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณะ ย่อมมีผู้คนคงอยู่กับศิลปะ สนับสนุน บุคคล คณะบุคคลหรือกิจกรรมนั้นๆ ตามกำลัง เป็นพลังสนับสนุนศรัทธาปลิรานที่เกิดโดยมิต้องร้องขอ การแสดงออกซึ่งความชื่นชมจริงจัง จริงใจ ให้ปรากฏอย่างมั่นคงในสิ่งที่มุ่งหวัง ย่อมมีพลัง เวดล้อมรรอบข้างมาเกื้อกูลให้เกิดผลลัมฤทธิ์ ท่ามกลางความชื่นชมยินดีของผู้อุปถัมภ์ค้ำญ

๑.๓ มีความเชื่อมั่นและยึดมั่นในตัวครูอาจารย์ การยึดมั่นตามแบบครู โดยเฉพาะครูโดย

สายเลือด สามารถอนุรักษ์แบบฉบับครูอันเป็นเอกลักษณ์ ดังเดิมไว้อย่างยาวนาน ซึ่งเป็นมรดกที่ทรงคุณค่า ทางวัฒนธรรมและเป็นเสน่ห์ย่างหนึ่งซึ่งส่งผลให้ศิลปินหนังตะลุงมีชื่อเสียงโด่งดัง ศิษย์จะดี เพราะมีครูด้วยความเชื่อมั่นและยึดมั่นในตัวครูอาจารย์ ก่อนเริ่มการแสดงทุกครั้งศิลปินหนังตะลุงจึงໄ่าววัคคูเสมอทั้งภาคพิธีกรรม และการขับบทกลอน เมื่อออกรูป หน้าบทหรือ(อภิ) ปราayahน้าบท (ดูตัวอย่างหนังตะลุง : ปราayahน้าบท)

๑.๔ มีความสามารถทั้งเชิงศาสตร์หรือเชิงศิลป์สร้างสรรค์งานศิลปะโดยมุ่งเน้นผู้ชุมเป็นศูนย์กลาง

การเป็นศิลปินด้วยใจรัก แล้วสนใจไฟร์และนำอาวัสดิ์วิตตามสภาพแวดล้อมของชุมชนมาเป็นองค์ประกอบในการสร้างสรรค์งานศิลปะการแสดงหนังตะลุง ให้อายุยืนกับวิถีวิถีของผู้ชุม ย้อมนำความสำเร็จและความอิ่มอิบในวรรณศแห่งศิลปะ มาให้ทั้งผู้สร้างสรรค์ศิลปะและผู้สืบสานไปอย่างทรงคุณค่าและมีความหมาย การสร้างสรรค์ศิลปะเพื่อศิลปะและประชาชน มุ่งแสดงหนังตะลุงเพื่อให้ประชาชนได้ “สาระและบันเทิง” และ “คุณงามความดี” ไม่เป็นภัย มีแต่ได้ประโยชน์ การแสดงหนังตะลุงจะต้องให้ประชาชนผู้ชุมได้รับอะไร ต้องอะไร ไปที่ไหนอย่าง เราต้องหาทางและรู้จักสอดแทรก” เป็นความสามารถอันน่าชื่นชมยิ่งของศิลปินหนังตะลุง

เสียงประชาชน เป็นเสียงสวรรค์โดยแท้จริง ศิลปินหนังตะลุงคณจะแสดงดีหรือไม่เพียงได้ให้ฟังเสียงประชาชนผู้ชุมเป็นสำคัญ “การรู้แล้วบอกต่อ” หรือการเล่าขานปากต่อปาก เป็นการสื่อสารประชาชนสัมพันธ์ที่ได้ผลยั่งยืน กว่าการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ปูรุ่งแต่ง แสร้งทำ ที่หวังประโยชน์ หรืออามิสสินจ้างในรูปลักษณ์ต่างๆ การศึกษาเป็นปัจจัย

สำคัญต่อผลการที่จะช่วยให้ศิลปินได้นำเสนอสาระความรู้และความบันเทิงไปสู่ชุมชนและเป็นที่ต้องการของชุมชนต่อผลการ

วิธีชีวิตแห่งศิลปิน กับวิชา flora ศาสตร์ และ
ไสยาศาสตร์ เป็นของคู่กัน วิทยาการนี้มีผลต่อศิลปิน
หนังตะลุงอย่างจริงจัง ประจักษ์ชัดในชีวิตของ
หนังตะลุงหลายคณะ เช่น ในชีวิตของหนังทวีศิลป์
เคลยประจักษ์ชัดในเรื่องนี้ และมีสักจิพยานช่วยยืนยัน
 เพราะเขาเหล่านั้นเคยอยู่ในเหตุการณ์และเก็บไว้เหตุร้าย
ให้เกิดบก烙เป็นเครื่องเตือน คือ หนังจันทร์ເກ្រ บุญญาทัณฑ์
อาจารย์ของหนังทวีศิลป์ บางตะพง และหมอมวุ่น
อินนูพัฒน์ หมอมประจำคณะของหนังทวีศิลป์
บางตะพง นั่นเอง

๑.๕ มีความสนใจฝึกศึกษา และฝึกหัดปฏิบัติจริงงานมีเดียวในเนื้อ

ศิลปินที่ “ดีอยู่ในเนื้อ” หรือศิลปินโดยแท้
ที่มั่นคงอยู่ในหัวใจของผู้คนในสังคมตลอดกาล ต่างกับ
ศิลปิน “ข้อมูล” ที่มีภาพลวงตาประชาชนเพียงชั่วครู่
ชั่ววิมาเท่านั้น ซึ่งนอกจากจะหลอกตัวเอง หลอกก
รังค์แล้ว ยังเป็นการทรยศและทำลายอาชีพศิลปิน
ไว้ด้วย ความจริงที่เป็นธรรมชาติ ปราศจากปรุงแต่ง
ให้เต็มไปด้วยอคติย่อมเป็นความจริงที่ประชาชน
รับผัสแล้วชื่นชมและประ שאਸันพันธ์ไปสู่ชุมชนและ
รังค์ในวงกว้างอย่างสนิทใจได้ทุกเมื่อ

การสอนใช้ไฟรุ่นไฟศึกษาวิทยาการ การได้สัมผัส
ชุมชนและสังคมอย่างหลากหลาย และรู้จักใช้
ประสบการณ์จากแต่ละชุมชนและสังคมมาพัฒนา

สร้างสรรค์ผลงานของตนอย่างเหมาะสม เป็นประโยชน์
อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การมีความสุนใจ
ในวิถีชีวิตของเพื่อนบ้าน รักพวกรักพ้อง สนใจใน
งานศิลปะหนังตะลุง มีความจำดีและมีความสามารถในการ
ประยุกต์เหตุการณ์ให้เข้ากับภัยหนังตะลุงสอดคล้อง
กับสภาพท้องถิ่นและชุมชนที่ไปแสดง ได้เป็นอย่างดี

เส้นทางการเป็นศิลปิน “เมืองอาชีพ” ที่ไกร
กี้ยกย่อง ชื่นชม บูชา ครัวทชา และอย่างเป็น
คิมยานุคิมยันน์ เป็นเส้นทางที่กดเคี้ยว และยวากโกล
ศิลปินต้องอาศัยความมุ่งมั่น อดทน ฝึกฝน ด้วยปฏิปทา
ซึ่งเป็นภาษาหมายและอุดมการณ์ที่เจ้าตัวตลอดเวลา

ศิลปินที่ก่อเกิดจากเนื้อแท้ แล้วอาศัยรับทรัพย์มาปั่นแต่งให้ไปในทิศทางที่เน่าແນื่องคง และซึ้งยืนจะเป็นศิลปินที่ยังไหภูมิ สามารถยึดถือเป็นอาชีพหลักได้อย่างน่าเชื่อชม

๖.๖ มีภูมิปัญญาและขั้นเชิงในการแสดงหนัง
ตะลุงให้เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชม

๑.๙ มีกฎหมายในการบูรณาการศาสตร์และศิลป์ได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน

เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในหมู่ศิลปิน
พื้นบ้านว่าการแสดงหนังตะลุงเป็นศิลปะบูรณะการความ
สามารถรอบด้าน ทั้งการเชิดรูป การเจรจา การขับ
บทกลอน การสร้างมุขตลก ซึ่งให้ทั้งสาระและบันเทิง
ที่หลากหลายได้อย่างลงตัวสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน แม้จะมีการลักษณ์เฉพาะ
ของแต่ละคน

การที่คนคนเดียวสามารถสุมนบทบาทและจัดวิญญาณให้ตัวละครที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมตามเอกลักษณ์ที่ปรากฏในนิยายหนังตะลุงและสถานการณ์อันเป็นบริบทแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่นที่ไปแสดงผลงาน พสมกลมกลืนกับเสียงดนตรีใหม่ทั้งอรรถรส สุนทรียะ สารัตถะ หาสยรสร ด้วยแล้ว ก็ยิ่งแสดงถึงอัตลักษณ์ อันงามสง่า และเป็นอัจฉริภาพแห่งศิลปินหนังตะลุง ที่น่าศรัทธา เป็นอย่างยิ่ง

๑.๕ มีภาพลักษณ์ของการเป็นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ การเป็นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ เป็นที่พึงของศิษยานุศิษย์และประชาชน ได้นี้ นอกจากจะเชี่ยวชาญ ในวิชาชีพแล้ว ยังจำเป็นต้องมี “ปัจเจกลักษณ์” ล้วนเป็นคุณ มาเป็นบริบทช่วยเสริมบารมีอีกมากนາຍ การครองใจศิษยานุศิษย์ได้อย่างจริงจังและยั่งยืนนี้ นี้วิธีการหลักหนาทัย แต่วิธีการที่สำคัญซึ่งผ่านการพิสูจน์จากบรรครุศิลปินหนังตะลุง เมืองนครศรีธรรมราช มาหลายยุคสมัย คือ การแผ่เมตตาอย่างจริงใจ และ “การให้กันให้” โดยไม่หวังผลตอบแทน

๑.๕ มีภาวะผู้นำและบริหารจัดการดี

หนังตะลุงคุณหนึ่งฯ นายหนังตะลุงและลูกคู่ทุกคนจะอยู่กันอย่างมีความสุข เพรา นายโรงเป็นคน “นักลง” คือ มีความยุติธรรม ไม่หงาน ไม่โกร ใจเป็นที่พึงได้ บรรดาลูกคู่ จึงอยู่กันได้และอยากไปไหนๆ ด้วยความสามาใจ ไร้ความวิตกกังวล

เรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมแห่งความเป็นผู้นำของนายหนังตะลุงมีหลักฐานตรงกันว่าศิลปินหนังตะลุงเป็นที่รัก ยกย่องนับถือของบรรดาลูกคู่จริงๆ ก็เพราะเขาไม่เคยทิ้งลูกคู่ไปเสียสุขส่วนตัว เขาคิดอย่างไร ลูกคูกินอย่างนี้น รายได้เฉลี่ยให้แก่กันแบ่งสรรปันส่วนอย่างยุติธรรม จ่ายสด งดเชื้อเบื้องทาง จ่ายทันทีที่ได้มา เมื่อจะมีงาน ๒๐-๓๐ คืนต่อเดือน ก็จ่ายให้ลูกคู่เป็นรายคืน ไม่เคยคิดจะจ่ายให้เป็นเงินเดือน (ซึ่งนายโรงจะมีรายได้มากกว่าจ่ายรายคืน) ทุกครั้งที่มีการแสดง นายหนังจะได้ค่าработкаเดือนจำนวนหรือไม่ก็ตาม แต่นายหนังจะจ่ายให้แก่ลูกคู่เดือนอัตราสมอ และหากว่าเข้าภาคฤดูหนาว เกินกว่าค่าработка โรงที่ตกปรับคำกันไว้

นายหนังกีน้ำมาเฉลี่ยเพิ่มเติมให้ลูกคู่โดยตัวหน้าดังนี้เป็นดังนี้

การเชิดชูค่าคน และครองตนเป็นผู้นำคณาที่ส่งงาน เป็นอาการอันประเสริฐ ที่ช่วยส่งเสริมให้นายหนังผู้นั้น “นั่งอยู่ในไผ่คัน” ได้ตลอดกาลฯ

ปัจจัยภายในที่เป็นคุณลักษณะโดดเด่นของศิลปินหนังตะลุงทั้ง ๕ ประการนี้ ได้ผ่านการพิสูจน์ข้ามจากศิลปินหนังตะลุงรุนแแล้วรุ่นแล้ว ว่าเป็นปัจจัยอันทรงพลังที่ส่งผลให้หนังตะลุงก้าวสู่ความสำเร็จในวิชาชีพอย่างยั่งยืน

โดยหลักแห่งพุทธธรรมเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่า ปัจจัยภายในหลายประการดังกล่าวมา อยู่ในวิสัยที่ผู้สอนใจ สามารถฝึกได้ หากมีความมุ่งมั่นศรัทธานำหน้าและตามด้วยจันทะ เพียรพยายาม ความสำเร็จก็อยู่ไม่ไกลเกินฝัน พุทธธรรมหมวดอิทธิบานาสี ย่อมมีคุณค่าและมีความหมายต่อผู้ซึ่งมีความมุ่งมั่นที่จะทำความสำนึให้เป็นจริงได้เสมอ

๒. ปัจจัยภายนอก ที่มีพลังอำนาจส่งให้ศิลปินหนังตะลุงก้าวสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ

หลักฐานทางวรรณคดีไทยยืนยันได้ว่า ผู้อุปถัมภ์ก็วี หรือศิลปิน ประชาชน และบริบท หรือสิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนส่งเสริมศิลปะ ให้มีความเจริญรุ่งเรือง ศิลปินหนังตะลุงเมืองครีรัมราช ก็มีเหตุปัจจัยสนับสนุนส่งเสริม ทำมองเดียวกันกับศิลปะวรรณคดี คือ ผู้อุปถัมภ์ศิลปินหนังตะลุง ประชาชนและบริบทหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยสนับสนุนให้มีอาชีพที่มั่นคง(คู่เรื่อง ปัจจัยสนับสนุนส่งเสริมหนังตะลุงประกอบด้วย)

สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลและมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์เสมอและบริบทแห่งสังคมมีส่วนสำคัญที่จะหล่อหลอมให้ผู้คนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปทางสภาวะแวดล้อมได้ส่วนหนึ่ง ยิ่งมีเครื่องอยู่ในสายโลหิต มีจิตใจไฟฟ้า และได้บริบททางสังคม ผสมกลมกลืน อันกลมกล่อมแล้ว ชีวิตย่อมเจริญวัยไปสู่ทิศทางที่มุ่งหวังได้ค่อนข้างจะมั่นคงและแน่นอน

ผู้อุปถัมภ์ศิลปินหนังตะลุง ประชาชน และบริบทหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ที่มีพลังอำนาจส่งให้ศิลปินหนังตะลุงเมืองครีรัมราช ก้าวสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ ซึ่งสังเคราะห์ได้จากชีวิตและผลงานของศิลปินหนังตะลุงชั้นครุภูมีเมืองครีรัมราช เป็นดังนี้

๒.๑ วัด วิกษุหรือสถาบันทางศาสนา

วัดและชุมชน มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเสริมสร้างพัฒนาและสืบทอดศิลปิน ศิลปินที่แท้จริง มีให้ศิลปินของลูกเมียหรือครอบครัว แต่เป็นศิลปินของปวงชน วัดและชุมชนมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการสนับสนุนให้ศิลปินหนังตะลุงเป็นศิลปินของปวงชน

วัดซึ่งหมายรวมถึง วิกษุ หรือสถาบันทางศาสนา มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมให้หนังตะลุงก้าวสู่เส้นทางความสำเร็จในวิชาชีพ

ภาพลักษณ์แห่งการสนับสนุนส่งเสริมจำแนกได้เป็น ๓ ลักษณะสำคัญคือ

๒.๑ สร้างสรรค์ ศิลปินหนังตะลุง

ด้วยวิธีการใช้วัดเป็นศูนย์กลางให้การศึกษา ฝึกหัด ส่งเสริม เพิ่มพูนทักษะเรื่องการพัฒนา หนังตะลุง วัดจึงเป็นศูนย์รวมของศิลปินหรือผู้สนใจ การแสดงหนังตะลุง โดยมีกิจกิจเป็นศูนย์ประสานงาน และส่งเสริมพัฒนาการของศิลปินหนังตะลุง ทำนอง เดียวกันกับการตั้งราชสำนักเป็นศูนย์กลางหรือศูนย์รวมของนักประชุมราชกิจ

๒.๒ สร้างงาน สร้างเวที สร้างสถาน

ให้ศิลปินหนังตะลุงได้มีโอกาสแสดงความสามารถ เช่น การจัดงานประเพณีเทศกาลต่างๆ ขึ้นในวัด แล้วเปิดโอกาสให้ศิลปินหนังตะลุงได้มีโอกาส แสดงในงาน ทั้งในลักษณะของการมีค่าตอบแทนและการถูกคุก แล้วแต่กรณี และมีกิจกรรมการจัดการประกวด แข่งขันประจำโรง จังหวัด เป็นต้น

๒.๓ ส่งเสริมและเผยแพร่องค์กรของศิลปิน หนังตะลุง

ในรูปลักษณ์ต่างๆ เช่น การกล่าวแสดงความชื่นชมในผลงานของศิลปินหนังตะลุงให้เป็นที่ทราบของ ประชาชนทั่วไป การเปิดโอกาสให้ศิลปินหนังตะลุง ได้แสดงความสามารถต่อหน้าสาธารณะ การบันทึกเสียงแล้วเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ฟังในกาลเวลาอันเหมาะสม เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า กิจกิจหรือสถาบันศาสนาในอดีต มีบทบาทสำคัญยิ่ง ต่อการสนับสนุนส่งเสริมศิลปิน หนังตะลุง

๒.๔ องค์กรภาครัฐ

ศิลปินหนังตะลุงเป็นเรื่องของพื้นบ้าน เมื่อเทียบกับโภนละคร ฟ้อนรำ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องอยู่กับราชสำนัก จะพบว่า องค์กรของรัฐในยุคก่อน การเปลี่ยนแปลงการปกครองให้จัดความสนใจเรื่อง

“พื้นบ้าน” โดยเฉพาะหนังตะลุง ค่อนข้างน้อย แต่บางช่วงเวลาศิลปินพื้นบ้านก็ได้รับความสนใจจาก องค์กรส่วนกลางอยู่บ้าง เช่น กัน ดังมีหลักฐานปรากฏว่า ศิลปินพื้นบ้านได้รับการอบรมจากองค์กรของรัฐบาล ส่วนกลาง เช่น ทางราชการได้เชิญศิลปินพื้นบ้าน เข้ารับการอบรมศิลปะวัฒนธรรม ในกรมมหาสนธิ มหานคร ในช่วงปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมหามนูโภกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นต้น ส่วนองค์กรของรัฐในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะระดับอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน ศิลปินจะได้รับการต้อนรับและอุปถัมภ์ค้ำชู อย่างใกล้ชิด

อย่างไรก็ตาม จากหลักฐานทางการศึกษาคิดชั้น วิทยาและวัฒนธรรมพบว่า องค์กรของรัฐบาลส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่นได้หันมาสนใจในเรื่องของการสนับสนุน ศิลปินพื้นบ้านค่อนข้างจริงจังและกว้างขวางขึ้น เมื่อ ประมาณ พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นต้นมา นี่เอง โดยเฉพาะ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนรายวิชา คติชาติบ้านหรือคติชนวิทยา เพราะโดยธรรมชาติ ของรายวิชานี้ สนใจศึกษาวิถีชีวิตพื้นบ้าน หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพื้นบ้านเป็นสำคัญ

องค์กรของรัฐส่วนกลางที่คุ้มครองพื้นบ้าน อย่างใกล้ชิดตามภารกิจขององค์กรในภาคปัจจุบัน คือ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งเป็น องค์กรระดับกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ พัฒนาที่นี่เมื่อประมาณเกือบ ๒๕ ปีที่ผ่านมา โครงการ สำคัญที่ส่งผลต่อการอุปถัมภ์ค้ำชูศิลปินพื้นบ้านอย่าง เป็นรูปธรรม คือ “โครงการส่งเสริมผู้มีผลงานเด่น ทางวัฒนธรรม” ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นมา

องค์กรของรัฐในส่วนภูมิภาคซึ่งสนับสนุน ส่งเสริมศิลปินหนังตะลุง ได้แก่ สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัด ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอ และสถาบันการศึกษาต่างๆ เป็นต้น

๒.๓ องค์กรเอกชน

ในสภาวการณ์ปัจจุบันองค์กรเอกชนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เป็นมูลนิธิสมาคม ชมรม สมอสมารและกลุ่มนักงานฯ รู้สึกโอกาสให้องค์กรเอกชนเหล่านี้ได้มีบทบาทและมีส่วนสำคัญในการอุปถัมภ์ค้าชูและส่งเสริมศิลปินพื้นบ้านทุกประเภท จากข้อมูลของสำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า เมืองนครศรีธรรมราช มีองค์กรเอกชนจำนวนมากมาย รวมทั้งที่เป็นองค์กรของศิลปินเองด้วย หากศิลปินพื้นบ้านได้รับการอุปถัมภ์ค้าชูเพียงพอจะสนับสนุนงบประมาณขององค์กรเอกชน ศิลปินก็จะมีพลังสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนานาชิลประยุกต์ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒.๔ นักจัดรายการและปัจเจกชนผู้สนใจ นักจัดรายการที่เคยช่วยอุปถัมภ์ค้าชูศิลปิน

พื้นบ้าน ซึ่งบรรดาศิลปินพื้นบ้านต่างรู้จักกันดีในเมืองนครศรีธรรมราช เมื่อประมาณปีที่แล้วมา มีอยู่หลายท่าน เช่น นายพ่วง ช่วงคงทอง นายกนิล บุญช่วย และนายเจริญ คลึงทอง เป็นต้น บุคคลเหล่านี้ ล้วนมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมให้ศิลปินพื้นบ้านได้สร้างสรรค์ผลงานบริการชุมชนทั้งสิ้น ยังไปกว่านั้น บริษัท ห้างร้านต่างๆ ก็หันมาสนใจศิลปินพื้นบ้านและให้การสนับสนุนส่งเสริมศิลปินพื้นบ้าน ในรูปลักษณะต่างๆ มากกว่าแต่ก่อน ดังเช่น นายอนุชิต ศกุลอมร ประธานกรรมการธนาคารเพลิงแทบมีวิศิษฐ์ ได้สนับสนุนส่งเสริมให้ศิลปินหนังตะจุ่ง ได้มีโอกาสถ่ายทอดผลงานการแสดงหนังตะจุ่ง บันทึกลงในสื่อสมัยใหม่ เช่น แอบบันทึกเสียง วิดีโอดีดี เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัจเจกชนที่มีจิตวิญญาณแห่งวัฒนธรรมพื้นบ้านอยุปถัมภ์ค้าชู และอยสนับสนุนส่งเสริมศิลปินพื้นบ้านอยู่อย่างต่อเนื่องอีกหลายท่าน

การแสดงหนังตะจุ่งในปัจจุบัน
ได้รับการเผยแพร่ ส่งเสริมในรูปแบบ
ของวีดีโอดีดี บันทึกการแสดงสดมากขึ้น

สรุป

เส้นทางสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ : อนุสัติจากชีวิตและงานของศิลปินหนังตะจุ่งชั้นครูคู่เมืองนครศรีธรรมราช ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ ๒ ประการ คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณลักษณะที่โดดเด่นของผู้ประกอบวิชาชีพ กับ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ผู้อุปถัมภ์ค้าชู และบริบทหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคม

ปัจจัยทั้ง ๒ ประการสำคัญนี้ได้ผ่านการพิสูจน์ขึ้นมาแล้ว โดยศิลปินหนังตะจุ่งชั้นครูคู่เมืองนครศรีธรรมราช หลายคณะ ว่า หากผู้ใดถึงพร้อมด้วยคุณปัจจัยเหล่านี้ ผู้นั้นย่อมประสบความสำเร็จในวิชาชีพเป็นที่แน่นอน คุณปัจจัยทั้ง ๒ ประการนี้ จึงเป็นพันธุกรรมลักษณะที่ทุกคนสามารถใช้ภูมิปัญญาคัดสรรไปเสริมสร้างเส้นทางสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของตนตามสมควรแก่ศักยภาพได้โดยปราศจากความลังเล